

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Узп 175/12
14.02.2013. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Снежане Живковић, председника већа, Вере Пешић и Олге Ђуричић, чланова већа, са саветником суда Горданом Богдановић, као записничарем, одлучујући по захтеву М.Д. из Лб., поднетом преко пуномоћника мр М.П., адвоката из Б., за преиспитивање судске одлуке - пресуде Управног суда б У. 29140/10 од 24.02.2012. године, уз учешће противних странки: С.ш. Х.т.к. из Лб. и Р.Ђ. из М., у предмету именована директора школе, у нејавној седници већа одржаној дана 14.02.2013. године, донео је

П Р Е С У Д У

Захтев се ОДБИЈА.

О б р а з л о ж е њ е

Побијаном пресудом, у ставу I диспозитива, одбијена је тужба М.Д. поднета против решења С.ш. Х.т.к. из Лб. 02 број 208/10 од 05.10.2010. године, а у ставу II, III и IV одбијен је захтев тужиоца, туженог и заинтересованог лица, за накнаду трошкова управног спора.

Оспореним решењем ставом 1 диспозитива одлучено је да се за директора С.ш. Х.т.к. у Лб. именује Ђ.Р., дипломирани машински инжењер из М. код Лб., који је на седници Школског одбора 02 број 738/10 од 24.08.2010. године изабран за директора школе. Одлука о избору 02 број 741/10 од 24.08.2010. године са комплетном документацијом је послата 25.08.2010. године министру просвете на сагласност. По протеку законом предвиђеног рока од 30 дана Школски одбор је на седници 02 број 207/10 од 05.10.2010. године, донео одлуку о постављењу Ђ.Р. за директора наведене школе. Ставом 2 диспозитива истог решења је утврђено да је Министарству просвете Републике Србије, под бројем 02/746/10 упућен дана 25.08.2010. године захтев за давање сагласности на одлуку Школског одбора С.ш. Х.т.к. у Лб. 02 број 741/10 од 24.08.2010. године, а ставом 3 диспозитива да се сматра да је поступајући у складу са чланом 60. став 7. Одлука органа управљања (Школског одбора) донета, односно да је министар дао на њу сагласност ако у року од 30 дана од дана достављања одлуке не донесе акт којим одбија сагласност. Ставом 4 диспозитива је одређено да мандат директора тече од 05.10.2010. године, када и ступа на дужност, а ставом 5 да се директор именује на период од четири године и ставом 6 диспозитива да је директор дужан да положи испит за директора школе у року од годину дана од дана ступања на дужност.

У захтеву за преиспитивање судске одлуке подносилац истиче да због незаконитог текста конкурса за избор директора С.ш. Х.т.к. у Лб., у коме се од кандидата захтевало да приложи уверење о неосуђиваности, конкурсна комисија није узела његову пријаву у разматрање, налазећи да је непотпуна, јер није доставио тражено уверење. Указује на члан 120. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања, по коме уверење о неосуђиваности прибавља установа, и сматра да је побијана пресуда морала да буде заснована на тим одредбама, а не на статуту школе, који није изведен као доказ на усменој јавној расправи одржаној пред Управним судом, нити је тај суд имао увид у исти, пошто се не налази у списима. Поред тога, наглашава да тај статут, чији је један део приложио уз захтев, уопште не садржи податке шта кандидат за директора школе мора да достави уз пријаву на конкурс. Сматра да је незаконити текст конкурса условио доношење незаконитог решења Школског одбора о именовану директора школе, па предлаже да суд уважи захтев и преиначи побијану пресуду тако што ће поништити оспорено решење или да укине побијану пресуду и предмет врати на поновно одлучивање. У одговору на захтев противна странка, С.ш. Х.т.к. из Лб., истиче да су наводи захтева неосновани, јер подносилац уз пријаву на конкурс није приложио потпуну документацију, с обзиром да је пријава непотписана, недостаје уверење о некажњавању и оверена фотокопија уверења о положеном стручном испиту, па предлаже да суд захтев одбије.

У одговору на захтев Р.Ђ. истиче да је у конкурс за избор директора школе изричито наведено да се непотпуне и неблаговремене пријаве неће разматрати, па како је пријава подносиоца непотпуна, сматра да су наводи захтева неосновани и предлаже да суд исти одбије.

Поступајући по поднетом захтеву и испитујући побијану пресуду у границама захтева, у смислу члана 54. Закона о управним споровима ("Службени гласник РС" број 111/09). Врховни касациони суд је

нашао:

Захтев је неоснован.

Према образложењу побијане пресуде, правилно је тужени орган донео решење о именовању директора С.ш. Х.т.к. у Љ. након спроведеног конкурса, расписаног у складу са Статутом те школе, којим је прописано да учесник конкурса уз пријаву мора да приложи и уверење о некажњавању. Како тужилац уз пријаву није приложио уверење о кажњавању, оверену фотокопију уверења о положеном стручном испиту, нити је потписао своју пријаву, Управни суд налази да је основан закључак конкурсне комисије да је због наведених недостатака пријава тужиоца непотпуна и да стога није узета у разматрање.

Оцењујући законитост побијане пресуде Врховни касациони суд налази да је пресуда донета без повреда правила поступка и уз правилну примену материјалног права на чињенично стање утврђено на усменој јавној расправи одржаној дана 24.02.2012. године пред Управним судом. Побијаном пресудом оцењена су сва питања и околности које су могле бити од утицаја на законитост оспореног решења и за ту оцену су дати довољни и јасни разлози, које у свему прихвата и овај суд.

Врховни касациони суд је ценио наводе захтева да је побијана пресуда морала да буде заснована на одредби члана 120. став 4. Закона о основама система образовања и васпитања а не на Статуту школе, у који Управни суд није ни имао увид пошто се не налази у списима, па је нашао да су ти наводи неосновани. Ово са разлога што је Статут школе општи акт који је на снази и на који је надлежно Министарство просвете дало сагласност, па је његова примена обавезујућа за туженог, а усаглашеност Статута са законом и утврђивање његове законитости је предмет поступка пред Уставним судом. Поред тога, правилна је оцена Управног суда да је оглас за избор директора С.ш. Х.т.к. у Љ. расписан у складу са Статутом, јер су у члану 82. тог Статута, достављеног у списима противне странке, прописани услови за пријем лица у радни однос, између осталих, и да то лице није осуђивано под условима из става првог тачка 3. Статута, што се доказује приликом пријема у радни однос и проверава у току рада. Како подносилац захтева не оспорава да овај доказ није приложио уз пријаву, као и да није потписао исту, правилно је тужени орган пријаву сматрао непотпуном и није је узео у разматрање.

Са изнетих разлога, налазећи да побијаном пресудом није повређен закон на штету подносиоца, Врховни касациони суд је на основу члана 55. став 1. Закона о управним споровима одлучио као у диспозитиву.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ КАСАЦИОНОМ СУДУ

дана 14.02.2013. године, Узп 175/12

Записничар,

Гордана Богдановић, с.р.

Председник већа - судија

Снежана Живковић, с.р.